

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΦΥΤΟΡΜΟΝΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ

Υπό του κ. ΜΑΝΟΥ Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γεωπόνου - Δ/ντου Γ. Ίν]του Σταφίδος Α.Σ.Ο.

Αι πρώται γνώσεις μας περι τής υπέρβειος ειδικῶν ουσιῶν, ρυθμιστῶν τής αὐξήσεως τῶν φυτῶν, ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Bousen Jensen (1910-1911) ἐπὶ τῶν φωτοτροπικῶν φαινομένων. Ἀργότερα, ὁ Kōgl καὶ οἱ συνεργάται του (1931) ἀπεμόνωσαν ἀπὸ τὴν βρώμην καὶ ἐμελέτησαν χημικῶς καὶ φυσιολογικῶς τὴν αὐξίνη-α καὶ τὴν αὐξίνη-β καὶ ἀπὸ ἐκρίσεις μυκῆτων τὴν ἑτεροαὐξίνη β-ινδολοξικὸν ὄξύ.

Σειρὰ δλόκληρη φυσιολογικῶν φαινομένων ἐρμηνεύθησαν μετὰ τὰς φυτορμόνας, αἱ γεωργικαὶ ἐφαρμογαὶ τῶν ὁποίων συνεχῶς πολλαπλασιάζονται.

Ἡ ἐκλεκτικὴ καταπολέμησις τῶν ζιζανίων μετὰ φυτορμονικὰ ζιζανιοκτόνα ἀπετέλεσε μεγάλον σταθμὸν εἰς τὴν γεωργικὴν πρόδον. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πρὸς καλλιτέραν ριζοβολίαν τῶν μοσχευμάτων, ἡ παρθενοκαρπικὴ ἀνάπτυξις ἀσπέρμων καρπῶν, ἡ συγκράτησις τῆς καρποπτώσεως, ἡ διακοπὴ καὶ ἡ παράτασις τοῦ λιθάργου τῶν γεωμηλῶν, ἀπέτελεσαν τὰς κυριωτέρας ἐφαρμογὰς τῶν φυτορμόνων εἰς τὴν γεωργίαν.

Αἱ φυτορμόνοι εἰς τὴν ἀμπελοουργίαν ἐφημέροθησαν, κατ' ἀρχάς, εἰς τὴν ριζοβολίαν τῶν μοσχευμάτων. Ἀπὸ τοῦ 1949 ὁ Dr. R. Weaver τοῦ Πειραματικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Davis, ἤρχισε πειραματιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φυτορμόνων ὡς ρυθμιστῶν τῆς παραγωγῆς τῶν σταφυλῶν. Ἠσχολήθη ἰδιαιτέρως μετὰ τὰς ἀσπέρμους ποικιλίας, Μαύρη Κορινθιακὴ καὶ Σουλταίνια. Εἰς πρόσφατον μελέτην του (Plant Regulators in Grape Production—California 1956) ἀναφέρεται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων του.

Εἰδικώτερον, ἀναφερόμενος ἐπὶ τῆς Μαύρης Κορινθιακῆς, διαπιστώνει ὅτι ἐνῶ μέχρι τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ χηραγὴ ἦτο ἡ μόνη κοινῶς ἐφαρμοζομένη μέθοδος διὰ τὴν συγκράτησιν καὶ ἀνάπτυξιν, εἰς μέγεθος, τῶν ραγῶν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, ἀπὸ τοῦ 1949 ἐδοκιμάσθησαν 32 διάφοροι, φυτορμονικῆς δράσεως, οὐσίαι. Μεταξὺ αὐτῶν, τὸ 4-χλωροφαινοξυοξικὸν ὄξύ (4-CPA) καὶ τὸ Μπεύζοθειάζολ -2-ὄξυοξικὸν ὄξύ (BOA) ὑ-